



JAUME BARTUMEU, PRESIDENT DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALDEMÒCRATA

“El Govern vol continuar per la via de disminuir l'Estat del benestar”

El president del grup parlamentari socialdemòcrata, Jaume Bartumeu, considera que el Govern “té una tisora molt esmolada i vol continuar per la via de disminuir l'Estat del benestar”. “Ells tenen la majoria absoluta i per tant la responsabilitat absoluta de la seva falta d'actuació concreta”, afirma el cap de l'oposició. Bartumeu manifesta també que l'executiu “s'està carregant un dels millors aspectes de l'Estat andorrà, com és la seguretat”.

JULIA RODRÍGUEZ
ANDORRA LA VELLA

¿Què li semblen les prioritats que s'ha marcat el Govern: reforma de la CASS, delimitació de competències i revisió de la Llei de funció pública?

Pensem que el Govern continua en una gran desorientació. La crisi continua desmuntant l'economia andorrana: augmenta el nombre d'aturats, baixa el de visitants i el de turistes, i el de treballadors inscrits a la Seguretat Social, i davant d'això l'única perspectiva que sembla que té el Govern és parlar d'inversió estrangera, i anunciar l'arribada d'inversors que no s'acaben de conèixer. Per tant, a nosaltres ens mereix molt poca credibilitat aquest full de ruta que sembla que diuen tenir. En tot cas, l'únic que veiem que tenen és una tisora molt esmolada i que es vol continuar per la via de disminuir l'Estat del benestar i aturar el creixement en no fer un pressupost més expansiu, que entenem nosaltres que el país necessitaria.

Però el Govern està molt satisfet perquè diu que intenta resoldre qüestions que no s'havien tocat durant anys...

Nosaltres vam començar a treballar en la reforma de la CASS i vam assentar les bases del que ara diuen que volen fer, el que passa és que segurament se'ls en pot anar la mà. En un any de Govern hi ha hagut dues compareixences al Consell del ministeri de Salut, i el discurs és el mateix i d'actuacions concretes poques se n'han vist.

De moment el Govern parla molt, i des de la reiteració, però quan comencin a fer alguna cosa ho podem analitzar. La reforma de la CASS, per exemple, s'hauria de plasmar en alguna cosa més que afavorir les asse-



“Pretendre que els serveis públics s'han d'autofinçar és una posició neoliberal”

guradores privades i portar els cotitzants cap a sistemes privats de jubilació. No veig, doncs, que s'estigui actuant de manera ferma i concreta.

Pel que fa a la delimitació de competències, he de recordar que havíem arribat a un esborrany molt avançat amb els consells, entre ells el senyor Antoni Martí, i ara estem esperant si el Govern vol aprofitar la feina feta, que era molta, o bé aplica una vegada més aquella moral de situació que fa que en funció del càrrec institucional que

“Sembla que la majoria no acaba de trobar una actuació en positiu, i el país ho nota”

s'ocupa es diu blanc o es diu negre. La coherència voldria que els discursos que tenia a la taula del Govern com a cònsol d'Escaldes-Engordany els apliqués, ara que pot, com a cap de Govern amb una amplíssima majoria al Consell General.

¿Creu que no s'ha fet prou amb una majoria absoluta tan àmplia, com potser s'esperava al principi de la legislatura?

Ells tenen una majoria absoluta, i per tant la responsabilitat absoluta de la seva falta d'actua-

“El Govern aplica amb els funcionaris una política de garrotada allà on fa bony”

ció concreta. El que estan demostrant, i ha passat més d'un any, és que l'únic punt central programàtic d'unificació de la seva proposta política era fer fora els socialdemòcrates de l'edifici administratiu del Govern. Aconseguir el seu objectiu principal, ara sembla que no acaben de trobar una actuació en positiu, i el país ho nota i necessitaria que aquesta majoria treballés.

Però el full de ruta del PS seria molt diferent, perquè hi ha moltes qüestions pendents des

de fa anys que s'han de resoldre d'una vegada per totes.

En una situació econòmica com l'andorrana, amb un pulmó importantíssim i que ho ha de continuar sent com és el comerç, escoltar declaracions del Govern en el sentit que la llei del comerç no és prioritària és per preocupar-se. En aquest sentit tenim molt avançat el text d'una proposició de llei que presentarem aviat, i també volem fer diverses propostes per modernitzar l'activitat comercial.

A més també constatem que, sense cap mena de rubor, s'aprofita la presentació de l'informe anyal de la Cambra de Comerç per anunciar que des del Govern s'aplicarà el programa del PS pel que fa a l'impost sobre el rendiment del patrimoni i del treball personal. Davant d'això, hem de recordar que al programa de DA no hi figurava aquest impost i es demostra de nou l'absència d'un full de ruta.

Crec que hi ha diverses posicions dins el grup de la majoria i tot fa pensar que no només es contraposen, sinó que s'anul·len les unes a les altres, cosa que fa que es constati que aquells que deien que venien a canviar les formes i a treballar molt, no han canviat gran cosa i treballen més aviat poc.

Pel que fa a la reforma de la CASS, la ministra va dir que lamentava que no s'hagués arribat a un pacte entre la majoria i l'oposició.

El que no pot ser és que es vulgui fer un simulacre d'acord sobre la base de “l'agafes o ho deixes”. Arribar a una reunió amb uns enuncisats ja tancats, com va fer el senyor Martí, és la millor demostració que no es vol l'acord. Per tant, nosaltres vam fer el que ens pertocava: deixar

que sigui la majoria absoluta la que tingui la responsabilitat de tirar endavant les reformes que cregui que s'han de fer. I quan tinguem la informació, ja ens manifestarem responsablement i fins i potser donarem suport a algunes de les mesures quan les coneguem.

Després de predicar la transparència el que s'exerceix és l'opacitat en molts àmbits i, en aquest cas, per exemple, la nostra companya consellera Mariona González ha hagut de reclamar les propostes que sembla que ha fet el consell d'administració de la CASS, quan si hi hagués hagut la més mínima lleialtat des del Govern se'ns haurien hagut de transmetre. El que passa és que aquí no tenen excusa i disposen d'una majoria suficientment confortable per no allargar més els processos, si és que tenen clar el que s'ha de fer.

Com vostè ha dit, la CASS ha fet tota una sèrie de propostes de reforma. ¿Què li semblen?

Quan tinguem les propostes direm el perquè de tot plegat. No hem negat mai que en aquest àmbit s'han de reconduir algunes situacions. En allò en què no estem d'acord és a trasbalsar tot el sistema, que és el que intenten fer els neoliberals que estan al darrere d'aquestes propostes, que mig s'expliquen i, per tant, mig s'amaguen. Quan les tinguem totes podrem debatre.

El Govern vol que el dèficit anual de la Seguretat Social sigui assumible...

El que no és assumible són els discursos neoliberals com els que es van sentir durant el debat de totalitat del pressupost d'aquest any al Consell. Pretendre que els serveis públics s'han d'autofinçar, i això es va dir, és una posició ideològica neoliberal que nosaltres no només no compartim sinó que ens hi manifestem en contra perquè el que es pretén és desmuntar l'Estat del benestar, i no hi estem d'acord.

La sostenibilitat dels serveis públics passa per aplicar d'una vegada l'article 37 de la Constitució i que tothom contribueixi en funció de la seva capacitat econòmica. I la dreta andorrana mai l'ha volgut aplicar i ha buscat totes les excuses del món.

És clar que la sanitat necessita reformes, ¿però la solució és aquest Model Andorrà d'Atenció Sanitària (MAAS) que s'ha presentat recentment?

Jo crec que aquí estem davant d'una mena de molí de paraules. Hi ha molta explicació revestida de tecnicitat, però mai es parla d'una acció concreta, cosa que haurem de veure i així podrem



“Durant anys s’ha anat inflant la nòmina de l’Estat a l’efecte de sumar vots a una proposta política concreta”

¿L’administració està sobredimensionada i costa massa, com es diu en alguns àmbits?

L’administració pot estar sobredimensionada en determinats aspectes, però no en altres. A més, allà on hi ha hagut sobredimensionament també s’hauria de buscar responsabilitats polítiques, perquè moltes vegades i durant anys es va anar inflant la nòmina de l’Estat a l’efecte de sumar vots a una proposta política concreta. Ara és massa fàcil dir que l’administració està sobredimensionada.

El cap de Govern ha anunciat un IRPF al voltant del 10% per al 2014. ¿Estaria en la línia del que preconitza el PS?

És que aquest és el nostre programa, perquè al de DA ningú no podrà trobar ni el 10, ni el 5 ni el 3%, perquè no en parlava. El 10% és al nostre programa perquè és el mínim per sota del qual no es podran fer convenis per impedir la doble imposició. Els països de la Unió Europea (UE) que han aconseguit mantenir una pressió fiscal molt baixa l’han situat al 10%, i tot el que sigui més baix d’aquesta xifra no pot ser homologat a Europa. Segurament algú ha anat a explicar al Govern que sense un impost sobre la renda i sense que aquest sigui com a mínim del 10% no es podran aplicar mai CDI amb els països europeus.

Els empresaris es van sorprendre que es tingués fins i tot el percentatge de l’IRPF.

Els francesos tenen una expressió molt gràfica que diu que no es pot voler la mantega i els diners que val la mantega. Ara sembla que alguns empresaris –i dic alguns– que pretenen obrir l’economia i que hi hagi convenis de doble imposició (CDI) es volen privar de la condició necessària per fer-ho, com és que hi hagi un impost sobre la renda i que no sigui inferior al 10%. Per tant, crec que a part de criticar el sobredimensionament dels serveis públics i de considerar que la pressió fiscal no pot augmentar, s’ho haurien de fer mirar si realment volen tenir una activitat econòmica de futur en aquest país que no sigui tornar a l’etapa del contraban.

El seu partit s’ha mostrat especialment crític amb el CDI amb França, però el Govern i l’Estat francès han dit que no s’hi faran canvis.

És un CDI molt dolent. Ha estat molt mal nego-

ciat i a un preu d’assessorament d’escàndol, perquè ha costat al voltant de 300.000 euros aquesta mala negociació. Una vegada s’ha rubricat un conveni internacional d’aquest nivell és molt difícil plantejar una modificació; l’única cosa que pot passar aleshores és que es mori el document.

Per exemple, nosaltres vam negociar signar l’acord monetari amb la UE i alguna entitat potent que donava suport al Govern de DA i que s’oposava a l’acord va promoure la idea equivocada que es podia renegociar i modificar. El resultat és que no es va modificar ni un punt ni una coma. El mateix podem dir del CDI amb França: o es firma tal com està ara o no es podrà tenir.

Aquest CDI té el problema que el dia que es pugui aplicar difícilment farà que vinguin empreses franceses amb algunes de les seves clàusules, perquè deixen en la més absoluta de les inseguretats els inversors francesos, ja que França pot decidir aplicar-los la legislació pròpia. I un segon problema que planteja el CDI és que mai s’aplicarà fins que Andorra tingui un impost sobre la renda i l’administració francesa sàpiga quin és el percentatge d’aquest impost, i si aquest percentatge se situa per sota del 10%.

Per tant, si aquesta obertura econòmica no té èxit, ¿com sortirem de la crisi econòmica?

Nosaltres sempre hem estat d’acord en l’obertura econòmica, però no es pot fer des de l’arbitrarietat, l’amiguisme i l’opacitat, com ho demostra que es volia mantenir en secret el registre d’inversions estrangeres. Tant de bo l’obertura ens aporti inversions en l’economia productiva, però de moment no sembla que hi hagi cua ni a la frontera del riu Runer ni a la del Pas de la Casa de futurs inversors que vinguin a informar-se o a instal·lar-se.

¿Es pot incidir en la recuperació econòmica amb mesures concretes?

Nosaltres ja vam fer algunes mesures i el Govern les va rebutjar, dient que no hi podia haver mesures parcials. Jo crec que els empresaris que ho estan passant molt malament agrairien que hi hagués mesures immediates, perquè no és una bona política dir que es vol fer una sortida global a la crisi quan fa més d’un any que tenen la responsabilitat de governar i no veiem sortides globals ni parcials.

dir el que ens semblen. Només constato, per exemple, que no deixa de ser preocupant que el Col·legi de Metges s’hagi inhibit en tot aquest procés, quan el conjunt de la professió mèdica ha de ser una peça essencial en la reforma.

¿Com veieu que està portant el Govern la reforma del sistema de jubilació dels funcionaris?

Constatem que hi ha dues maneres d’encarar la relació d’un Govern amb els funcionaris, estiguin sindicats o no. Nosaltres vam tirar endavant la taula de treball amb el conjunt de forces sindicals i a part de dialogar es va arribar a tota una sèrie d’acords, que entenc que s’haurien de recuperar. En canvi, el Govern actual aplica una política de garrotada allà on fa bony i no es vol dialogar, per tant s’arriba a situacions de cul de sac i segurament ens hi estem acostant perillosament.

Hi ha uns compromisos de 280 milions d’euros per a la jubilació que els diferents governs mai van provisionar...

Nosaltres vam constatar que els diferents governs liberals als quals l’actual cap de Govern havia donat suport no havien fet res en aquest tema durant catorze anys, o havien fet poca cosa, com el Govern Pintat, que en la seva última etapa sí que va començar a analitzar aquesta situació. Però la qüestió no és estrictament comptable, sinó el fet que hi ha uns drets adquirits que s’han de respectar. I si hi ha persones que han cotitzat durant anys part del seu salari per tenir una jubilació més assegurada, no es poden maltractar ni llançar per la finestra aquests drets, sinó que s’han de respectar. Aquest és el nus del debat.

El malestar és especialment manifest per aquesta qüestió al cos de policia...

Tots recordem com l’actual cap de Govern feia bandera, en les primeres setmanes del seu mandat, que les formes canviaven i que eren molt importants. Sembla que és així, i ara estem en la fase de *l’ordeno i mano*, a tot arreu i de mala manera. El Govern de DA s’està carregant un dels millors aspectes de l’Estat andorrà, que és la seguretat i tenir un cos professional amb sentit de servei públic.

Crec que la voluntat de la dreta que governa és desmuntar els serveis bàsics, cosa que no pot ser. Nosaltres no només no ho compartim, sinó que lamentem que s’estigui posant en perill l’estabilitat d’un cos que fins ara ha estat exemplar en la defensa de l’interès general i de la ciutadania i la seva tranquil·litat. ■